

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค
คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน พ.ศ....

องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค
คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน พ.ศ....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกันใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง

เหตุผล

กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์รปกครองส่วนท้องถิ่น ตราข้อบัญญัติองค์รปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะหรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือพื้นที่ซึ่งอาจจะก่อความรำคาญให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อจะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบของสังคมและมีแนวทางในการป้องกันเหตุรำคาญ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน

ร่าง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน พ.ศ....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองเรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน พ.ศ....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๑๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง โดยความเห็นชอบของสภา องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง และนายอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน พ.ศ....

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง เมื่อตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วที่เกี่ยวข้องกับข้อบัญญัตินี้ หรือขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการที่มีอาคาร” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ที่มีอาคาร

“สถานประกอบกิจการในที่โล่งแจ้ง” หมายความว่าสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกันในที่โล่งแจ้ง

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการ ประเภทการจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกับดนตรี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

ข้อ ๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ให้การประกอบกิจการ ประเภทการจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกันเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง

ให้ผู้ดำเนินการกิจการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๘ ลักษณะของสถานประกอบกิจการในที่โล่งแจ้ง

(๑) สถานประกอบกิจการต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งานในสถานประกอบกิจการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคง และปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และต้องมีการดูแล ตรวจสอบ และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

(๒) ห้ามแสดงดนตรีเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

(๓) สถานประกอบกิจการในที่โล่งแจ้งต้องจัดให้มีมาตรการและควบคุมมลพิษทางเสียงที่เกิดจากการดำเนินการมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการในที่โล่งแจ้งตลอดระยะเวลาทำการต้องมีค่าเฉลี่ยระดับเสียงที่ออกนอกสถานประกอบกิจการในที่โล่งแจ้งจะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญรบกวนประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง ไม่เกินค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๔) สถานประกอบกิจการต้องมีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณของมูลฝอย และยื่นคำขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองจัดเก็บและชำระค่าธรรมเนียม

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการในที่โล่งแจ้ง ที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือมีการปรุงประกอบ หรือจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๐ ลักษณะของสถานประกอบกิจการที่มีอาคาร

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ต้องเหมาะสมต่อการป้องกันเสียง และความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ

(๒) พื้นที่ประกอบการบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ต้องเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือน

(๓) บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โຕะ และเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแล ให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๔) สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีหรือป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนภายในสถานประกอบการกิจการ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง โดยใน

ระดับเสียงภายในสถานประกอบการกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด

(๕) สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอ

(๖) สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม

ข้อ ๑๑ สถานประกอบการกิจการที่มีอาคารที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือมีการปรุงประกอบ หรือ จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย ดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตูหรือทางออกหรือทางหนีไฟที่เพียงพอ กับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคาร ให้สามารถออกหรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทันหากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อระบบปกติขัดข้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการ เข้าไปในสถานประกอบการกิจการมากจนทำให้เกิดการแออัดเกินไป

(๓) ต้องจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างโຕะ เก้าอี้ เพื่อความสะดวกต่อการสัญจร และความปลอดภัยภายในสถานประกอบการกิจการ

ข้อ ๑๓ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์ แสดงอย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ ในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้องส้วมและห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๕) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และได้รับการดูแลรักษาความสะอาดอยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๔ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรีในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสาร และหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๓) สำเนาสัญญาเช่าที่ดิน (กรณีเช่า) และหนังสือให้ความยินยอมของผู้เช่า
- (๔) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๕) แผนผังการจัดงาน
- (๖) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๖ เมื่อได้รับคำขออนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอและผู้ยื่นลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาแล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จและสำเร็จ แก่ ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงภายในเขตตำบลเหนือเมืองเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากจะขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ ข้อบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

(นายรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้าย
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค
คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน พ.ศ. ....

พื้นที่	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐
พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๔,๐๐๐
พื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๖,๐๐๐